

Severozápadní NAMIBIE

Damaraland & Skeleton Coast

Samotný severozápad Namibie je jedna z posledních nedotčených divočin Afriky, liduprázdná oblast Damaraland, je krajina plná suchých travnatých plání, skalnatých hor a je domovem Welwitschie podivné. Tato rostlina se vyskytuje pouze ve středozápadní Namibii, květy a semena mají samičí i samčí exempláře, ale jen výjimečně se v tomto drsném prostředí nějaké ujme, když už, tak roste velmi pomalu. Listy ze země vyrůstají až po několika letech, každá rostlina má jen dva, které se později třepí a dosahují až několika metrů. Dožívá se přes tisíc let a kuželovitý dřevnatý kořen vrůstá až metr pod zem. Mnoho vegetace v této krajině nenajdeme, zvíře ještě méně, kromě běžných Antilop skákavých se v této opuštěné krajině daří zřídka viděným Nosorožcům dvourohým, Zebrám horským a vzácným pouštním slonům. Typické a turisticky přitažlivé jsou pozůstatky z dob dávno minulých. Nejnavštěvovanější a nejsnáze dostupný je Zkamenělý les. Tato přírodní památka prohlášená za národní dědictví Namibie, se nachází pouhých 45 km západně od Khorixas, tam končí jediná asfaltová silnice v této oblasti, potom se už jede jen po prašné šterkopiskové cestě. Klimatické a geologické vlivy zde obnažily zkamenělé kmeny stromů, mezi nimi rostou welwitschie a prohánějí se agamy. Je zajímavé jak podmínky před miliony let ovlivnily budoucí strukturu fosilií.

Některé kusy jsou těžké jak kov (ne jako kámen) díky množství oxidů železa, jiné jsou lehké, na dalším „vykvetly“ krystaly křemíku a jiné nerosty. Na většinu jsou patrné letokruhy, pahýly ulomených větví i kůra.

O několik desítek kilometrů dále je ojedinělé naleziště skalních rytin a maleb Twyfelfontein, název dostalo podle pramene kolem kterého se vyskytují, ten tak pojmenoval první Evropan který se zde usadil, nevyvěral ze skály stále, proto twyfel = nejistý. Na skalách se objevují vyobrazení žiraf, slonů, lvů, přimorožců, kudu, pštrosů, lachtanů, hrochů, jejich stop i různých anomálií – několikahlavý pštros, lev s tlapou místo ohonu apod. Tato díla jsou přičítána tranzu autora, pravděpodobně šamana. Jsou zde i geometrické obrazce, hlavně kruhové, které jsou pokládány za mapy okolí a vodních zdrojů. Jedná se o jedno z největších a nejdůležitějších nalezišť svého druhu v celé Africe.

Nedaleko máme ještě možnost projít údolínkem s čedičovými vyvělinami zvanými Varhanni píšťaly (Organ Pipes). Před 120 miliony let vyvěliny vychladly a způsobem, který je pro čedičové horniny typický – sloupcovou odlučností, se vytvořily nepravidelně mnohoúhelníkové sloupky, místy vysoké až 5 metrů.

Dále na západ příroda ztrácí na pestrosti a přechází v nehostinnou poušť, severní pobřežní část pouště Namib je národním parkem Skeleton Coast. Jméno dostalo podle mnoha koster lodí, které zde ztroskotaly. Pro tuto část pobřeží Atlantického oceánu jsou typické mlhy, silné mořské proudy a písčité mělčiny, na které bylo mnoho lodí zahnáno. Některé se potopily dále od břehu, několik jich je vyplavených na přístupných plážích, nejznámější jsou Henrietta (rok ztroskotání 1968), Winston (1970), Montrose II (1973). Ze štěrkové silnice jsou odbočky k některým vrakům značeny. Jedna šipka směřuje i na druhou stranu, směrem do vnitrozemí, cesta vede k těžební věži z 60. let 20. století, kdy se zde zkoušela těžit ropa. Tento úmysl zkrachoval i díky plánu tuto oblast prohlásit národním parkem, stalo se tak až v roce 1971, od té doby zařízení jen koroduje a stává se dočasným útočištěm různých druhů ptáků, podle toho to tam také vypadá, spousta trusu pokrývá zařízení i okolí.

Necelých 70 kilometrů za jižní bránou parku žije na pobřeží oceánu, v zálivu Cape Cross, kolonie lachtanů kapských, není na Namibijském pobřeží jediná, ale je nejsnáze přístupná. Stovky až tisíce lachtanů se zde sdružují hlavně v období páření, říjen – prosinec, fascinující představení lze sledovat hodiny: věčně bojující samci o teritoria a samice, matky starající se o mláďata, lenošící jedinci i kopulující dvojice. Samiček mi v této situaci bylo líto, více než třístakilový samec jejich bezmála osmdesátakilová tělčka prakticky zavalil. Příroda je někdy krutá...

Cestování po těchto odlehlých oblastech Namibie není nebezpečné, ale je nutná opatrnost, dostatek paliva a pitné vody. Auta, která za den potkáte a od nichž byste se mohli dočkat pomoci se dají spočítat na prstech jedné ruky. Veřejná doprava zde neexistuje, potkáte-li stopaře a máte aspoň trochu místa, svezte ho, bude vám vděčný. Namibie nenabízí komfort a dosažitelnost atrakcí pro davy turistů, to je dobře, jen tak si zachová svou drsnou a divokou tvář.

text a foto © Martin Pluhař, www.cikcak.wz.cz

